

Mistrovství světa - skutečný svátek softballu

Zážitek na celý život

Sportovní akci evropského významu bude od 6. do 11. září 2004 pořádat radotínský softballový oddíl. Šest popředních týmů z Evropy se utká o druhou nejvyšší trofej v mezinárodním oddílovém měřítku - o Pohár vítězů pohárů. Je to ocenění a uznání více jak pětadvacetiletému úsilí, práci a úspěchům partě lidí pohybující se kolem tohoto sportu. O poslední zvýraznění družstva z Radotína na softballové mapě světa se přičinili nadhazovač Aleš JETMAR (29 let) a spojka Jindřich MAJER (28 let), kteří byli vybráni do reprezentačního výběru České republiky na poslední XI. mistrovství světa v Christchurch na Novém Zélandu probíhajícího na přelomu ledna a února. O postřehy a zážitky z vrcholné akce se oba podělili v rozhovoru, který vznikl bezprostředně po jednom z tréninků, kterými se softballisté Radotínského SK připravují na blížící se ligovou sezónu.

Určité jste plni zážitků. Co Vás při pobytu v tak exotickém místě nejvíce uchvátilo? A.J. I přesto, že jsem Nový Zéland navštívil podruhé, znovu jsem objevoval krásná místa, kterých je na tomto souostroví celá řada a na světě nemají obdoby. Celý Zéland je tak krásná země, že se tam člověk vždy rád vrátí. **J.M.** Na mě obdobně udělala velký dojem příroda, zvláště byl i přechod z evropského zimního období do vrcholického léta na jižní polokouli. **Měli jste výraznější problémy se skoro 12ti hodinovým časovým posunem? A.J.** Myslím, že jsme se s tím všichni vypořádali bez větších problémů. Já osobně jsem po přeletu dospal několik hodin. Pomohla i strategie našeho novozélandského kouče, který po krátké pauze po přeletu okamžitě naordinoval tréninkové dávky. **J.M.** Já jsem se s časovým posunem vypořádal také bez problémů. Prakticky jedním vyspáním jsem manko srovnal. Už tím, že při skoro 31 hodinovém letu jsem měl možnost hodně naspat. Asi nás též motivovalo očekávání, které nám dalo zapomenout na únavu. **Turnaj jste skvěle zahájili. Přál Vám i los. Prakticky po prvních třech zápasech jste si zajistili účast v play-off. Jaká v tom okamžiku byla atmosféra v družstvu? A.J.** Po přeletu jsme odehráli několik přátelských zápasů, ve kterých se družstvo sehrávalo, neboť jsme měli za sebou pouze zimní přípravu v tělocvičnách. Bohužel jsme z přípravy neměli nejlepší pocit. Ale s úvodním zápasem mistrovství jsme se i díky skvělému vedení vybičovali, myslím, k výborným výkonům a hráli jsme úplně jinou hru, než jsme do té doby předváděli, což se projevilo i na výsledcích. **J.M.** Atmosféra byla fantastická tak, jak to bývá, když se vyhrává. Byl to diametrální rozdíl od přípravných zápasů, ve kterých se nám příliš nedařilo. Z toho bylo mnoho hráčů rozladěno. Jak říkal Aleš, s prvním zápasem proti Hongkongu se vše změnilo, všichni jsme se maximálně soustředili na výkon a zodpovědně jsme přistupovali ke každému zápasu. Po třetím vítězném zápase, kdy jsme si zajistili postup do play-off a splnili cíl,

se kterým jsme na mistrovství přijeli, jsme všichni měli pocit, že můžeme na šampionátu porazit každého. **To jste potvrdili při dost nešťastné prohře 1:0 s jedním z favoritů MS, s družstvem Japonska. Co scházelo k vítězství? A.J.** Hlavně nám scházelo štěstí, které spíše bylo na straně Japonců. Celý zápas jsme byli lepším družstvem, na čemž se shodli i fundovaní odborníci. Ten zlomový okamžik možná byl v první směně, kdy jsme měli plně mety a nedokázali jsme tuto situaci dohrát do úspěšného konce. **J.M.** Já na otázku štěstí moc nevěřím. Myslím si, že vše má svoje příčiny. Byl to bezesporu nejlepší zápas, který v reprezentaci pamatuji. Japonsko bylo obrovským favoritem (na posledním MS prohrálo těsně ve finále s N. Zélandem po jediné chybě), na kterého jsme byli velice namotivováni. Softball na vrcholové úrovni je právě o jedné chybě, eventuálně o jednom dobrém odpalu. Nám bohužel chyběl ten jeden dobrý odpal, abychom vyhráli. Lépe jsme se dostávali na mety, více jsme pálili. Počet odpalů jsme vyhráli v poměru 8:3. Rozdíl byl v tom, že jsme nebyli schopni dát ten rozhodující, po kterém bychom získali bod. Japonci dali pouze tři, které ale následovaly po sobě a vedly k zisku jediného bodu, který byl rozhodující. Proto vyhráli. **Cestu za nejlepším umístěním evropského družstva v historii šampionátů Vám přetnula reprezentace Samoi, která, jak se později ukázalo, byla nad síly České reprezentace. V čem byla lepší? A.J.** Samoa, o které můžeme říct, že byla běčkem N. Zélandu, překvapila snad všechny. Hrála vyrovnané zápasy i s největšími favority mistrovství (s N. Zélandem i Kanadou). V našem utkání byla rozhodně lepší na pálce a i jejich nadhazovač dělal velké problé-

my našim pálkařům. **J.M.** Družstvo Samoi tvořili zkušení naturalizovaní hráči z N. Zélandu, kteří se nedostali do výběru této země. Bylo to družstvo, které hrálo velice atraktivní softball stylem nahoru - dolů. Jejich zápasy byly pálkařským show. Ve své základní skupině prohráli s poměrně slabým Ni-

Až 120 km/hod rychlostí dokáže Aleš Jetmar vyslat softballový míček při nadhozu na soupeřova pálkaře. Záběr z klíčového zápasu proti družstvu Samoi, který reprezentace prohrála 5:0.

zozemskem a poté hráli vyrovnaný zápas s Novým Zélandem, což se nikomu nepodařilo. Příčinu neúspěchu v utkání vidím jednoznačně v nás. Do tohoto zápasu jsme skvěle hráli na pálce, výborně jsme kontrolovali zónu. Bohužel v utkání se vše vytratilo. Hráči šli po špatných nadhozech, objevily se i chyby v poli. **Jak s odstupem hodnotíte účast reprezentace na XI. Mistrovství**

světa v Christchurch? A.J. Družstvo podalo solidní výkon. Myslím si, že sedmé místo není žádná ostuda, i když oproti poslednímu šampionátu jsme si o jedno umístění pohoršili. Nebyť nešťastného zápasu s Japonskem, mohli jsme minimálně vyrovnat nejlepší dosažené umístění evropského družstva na mistrovství, ne-li ho vylepšit. Takže hodnocení je pozitivní. **J.M.** Já mám též pozitivní pocit. Našími výkony, zvláště v prvních zápasech, jsme si získali přízeň domácích diváků, kteří nám fandili. Bylo to i z důvodu, jak se prezentoval celý tým jako kolektiv a ne jako skupina individualit. Tím jsme udělali dobrý dojem. V play-off už je jedno, jestli skončíte na pátém nebo sedmém místě. Prostě se snažte dojít co nejdál. Škoda, že jsme se nedostali alespoň o kolo dál. I přesto jsme potvrdili, že ve světě patříme ke špičce, jelikož jsme se podruhé po sobě dostali do závěreč-

duše jsme si přáli, aby alespoň zlomek novozélandské pozornosti o softballu přešel i do českých médií. Myslím jsem si, že ale bude daleko bouřlivější divácká atmosféra. **Všechny zápasy prý byly divácky velice atraktivní. Bylo to z důvodu, že pálka byla lepší než pole? J.M.** Spíše se vždy srovnávají nadhazovači proti pálkařům. Vždy měli spíše navrch nadhazovači, kteří dělali výsledek zápasu. Proto rozhodující zápasy většinou končily maximálně se dvěma, třemi body. Teď to bylo úplně o něčem jiném. Pálkaři byli o třídu výš. Mezi všemi nadhazovači nebyl asi jediný, který by dokázal udržet soupeřovy pálkaře. To se projevilo i ve finálovém zápase N. Zéland - Kanada, který skončil 9:5. To je divoké skóre i na naší ligu, která nedisponuje tak kvalitními nadhazovači. Pro diváky je to samozřejmě o to atraktivnější. **Odborníci hodnotí vysokou známku činnost našeho mužstva v běhu po metách, tedy v tzv. kradení met. V čem naopak byla nebo je rezerva? A.J.** Pro mne jako pro hráče je to dost těžká otázka. Asi každý cítil rezervy někde jinde, já osobně ve svém nadhozu. Raději bych nechal hodnocení na povolanejší. **J.M.** Rezervy vidím v menší zkušenosti z vypjatých zápasů, kterých jsme na mezinárodní scéně neabsolvovali tolik jako nejlepší světová družstva. Pramení to i z relativně nízkého věkového průměru české reprezentace. Máme velice mladé družstvo. Například několika hráčům mistra světa z N. Zélandu je přes čtyřicet let. Myslím, že speciálně v softballu je to o té zkušenosti, o absolvování těžkých zápasů, krizových vypjatých situacích, kdy opravdu rozhoduje o výsledku maličkost, jeden odpal. Můžete být skvěle fyzicky disponovaní, natrénovaní, psychický stav se prostě nemůže tréninkem nasimulovat. Doufám, že tento výběr vydrží pohromadě co nejdéle, jelikož má do budoucna obrovský potenciál. **Jaké jsou ambice Radotínského SK v nadcházejícím ročníku mistrovství republiky? A.J.** Minimálně chceme zopakovat umístění z loňské sezóny. Nejlépe ještě jeden stupínek přidat. Jsme tým, který na nejvyšší domácí metu rozhodně má. **J.M.** My nemůžeme o ničem jiném uvažovat, než že ligu vyhraje. Za poslední dva roky jsme měli výborná umístění, od třetího místa ke druhému. Paralela je jasná, kam by to letos mělo směřovat. Možná, že již při posledním play-off nebyť Alešova zranění, tak jsme Chomutov s naší jedničkou na nadhozu - Lubošem Vrbenským, porazili. Cítím a věřím, že v letošním ročníku máme obrovskou šanci zvítězit a i v následujících letech hrát na špičce naší softballové scény. **Všichni čtenáři Novin Prahy 16 Vám jistě budou držet palce. Na závěr mi dovolu, abych Vám popřál na začátku sezóny hodně dosažených met a bodů a Alešovi mnoho strike outů.**

Rozhovor provedl
Karel Hanzlík

Koncentrovaný Jindřich „Henry“ Majer před úspěšným odpalem britského nadhozu. Záběr z loňského ME z Chocně, kde se týmu CR nepodařilo obhájit titul z roku 2001 z Antverp a v prodloužení finále prohrál s Nizozemskem. V obou případech u toho byl i Henry.

Jediný cíl rezervy RSK

postup

Začátek jarní části pražských fotbalových soutěží se již kvapem blíží, a tak bychom Vám v dnešním vydání našich novin chtěli představit vedoucí tým III. třídy skupiny A a žhavého kandidáta na postup do vyšší soutěže, B-tým Radotínského SK. Během svého podzimního tažení nepoznali fotbalisté radotínského „Běčka“ ani jednou hořkost porážky a s dvoubodovým náskokem vedou svoji soutěž. Tým byl nově sestaven během loňského srpna, takže na sehrání hráčů před zahájením soutěže vskutku mnoho času nezbyvalo. Vedení tohoto mladého a perspektivního týmu se ujal Josef Jelínek, který se v předchozích letech věnoval jako trenér radotínským dorostencům. Navzdory tomu, že na srpnovou přípravu opravdu mnoho času nebylo, začalo společně

úsilí hráčů a realizačního týmu brzy přinášet své ovoce. Družstvo zvládlo kvalitně své přípravné zápasy a ve většině zápasů mistrovské soutěže připomínalo dobře sestavený a promazaný stroj, který většinu svých soupeřů herně předčil. Podzimní bilance radotínského „Běčka“ je naprosto výmluvná: v devíti zápasech, ke kterým radotínští fotbalisté na podzim nastoupili, dokázali sedmkrát zvítězit, dvakrát se rozešli se svým soupeřem nerozhodně a ani jednou neprohráli s celkovým skóre 27:3. Největšími konkurenty radotínského „Běčka“ v boji o postup budou zřejmě fotbalisté Olympu B a Stodůlek C, kteří před zahájením jarní části soutěže ztrácejí na první místo dva, resp. tři body. Závěrem nezbyvá než popřát radotínským fotbalistům hodně úspěchů v jejich cestě za postupem do druhé třídy, která by však pro tento tým neměla být konečnou stanicí. **Petr Weber**